

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.825 van 18 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT loco advocaat B. DE BECKER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, volgens uw verklaringen een Armeens staatsburger van Armeense origine, verklaarde uw land verlaten te hebben na problemen met de autoriteiten.

Sinds 1992 woonde u in de Russische Federatie.

In 1996 verkreeg uw echtgenoot X (O.V. X) het Russisch staatsburgerschap.

Hij werkte in de bouw en in januari 2004 kreeg hij een contract voor 2 jaar in Beslan. In juni 2004 verhuisden jullie van Verkhniy Saniba naar Beslan. Vanaf juli 2004 tot eind augustus 2004 voerde uw man renovatiewerken uit aan de school nr.1 te Beslan.

Op 1 september 2004 ging uw man elders werken en bracht u uw zoontje naar die school. U ging even weg om bloemen te kopen en toen hoorde u dat de school gegijzeld werd. Enkele uren later zag u uw man en bracht hij u naar huis. Daar zag u uw zoon: iemand had hem geholpen op tijd te ontsnappen. Hij had het emotioneel moeilijk. Uw man keerde terug en diezelfde avond zei hij dat er vele doden waren gevallen, o.a. een kennis.

Op **3 september 2004** eindigde de gijzeling na een ontploffing en gevechten. U was tijdens die drie dagen niet teruggegaan naar de school. De lichamen van de terroristen werden naar buiten gebracht en één van hen werd door uw man en zijn vriend Vram herkend: ze hadden hem eerder samen met een politieagent gezien op de school. Daarom dachten ze dat de politie erbij betrokken was.

Enkele dagen later vond men onder de vloer van de school een grote hoeveelheid wapens. De Spetznaz (speciale dienst) begon de arbeiders uit de school te ondervragen. **Begin oktober 2004** werd uw man meegenomen voor ondervraging en net als Vram Pogohsyan vertelde hij de waarheid. Op **12 oktober 2004** gingen uw echtgenoot en Vram naar het politiebureau van Vladikavkaz voor een verklaring en identificatie van de agent aan de hand van foto's.

Enkele dagen later kreeg uw man het bezoek van zijn ploegbaas Aschgar en twee onbekenden. Ze gaven hem een week om zijn verklaring in te trekken.

Op **26 oktober 2004** keerde uw man met uw zoontje terug van het ziekenhuis van Vladikavkaz na een doktersbezoek. Bij hun terugkeer werd uw man geslagen door twee mannen. Uw man belde Aschgar en zei dat hij zijn verklaring zou intrekken.

Ondertussen werden in de stad geruchten verspreid dat -vooral vreemde bouwvakkers van de school bij de aanslag betrokken waren. Op **12 december 2004** werd u daarom bij een winkel geslagen door enkele vrouwen. U werd gehospitaliseerd en u kreeg een miskraam. Die avond zocht uw man u op en hij zou uw zoon in veiligheid brengen. De volgende ochtend noteerde de politie uw verklaring en ze zouden een onderzoek starten. Op **15 december 2004** werd u ontslagen uit het ziekenhuis en gingen jullie naar Saniba.

Op **22 december 2004** haalden FSB-medewerkers uw man op. Hij had daar de waarheid verteld aan een FSB-rechercheur. **Enkele dagen later** kwam uw man te weten dat Aschgar dood was. De **volgende dag** ging uw man weer naar de FSB maar de rechercheur raadde jullie aan naar Armenië te gaan omdat hij de veiligheid van getuigen die nu geliquideerd werden niet kon garanderen.

Op **28 december 2004** gingen jullie naar Tsovazard (Armenië).

Midden januari 2005 kwamen jullie te weten dat Vram spoorloos was.

Midden maart 2005 werd uw man geconvoceerd naar het Parket van Yerevan. Hij ging samen met zijn neef en agent Ghalander. Bij hun terugkeer zei uw man dat ze hem wilden arresteren omdat ze vanuit Vladikavkaz het bericht hadden gehad dat hij verdacht werd van de moord op Aschgar. Ze zouden het onderzoeken en hij tekende een uitreisverbod. **Eind maart 2005** kreeg hij een tweede convocatie. Hij ging niet maar zijn neef wel. Ghalander zei dat ze uw man wilden arresteren om hem naar Vladikavkaz te sturen aangezien er getuigen waren tegen uw man. Ghalander raadde uw man aan Armenië te verlaten.

Uw man nam contact op met zijn vriend Haruthik in Reazan (Russische Federatie) en op **5 april 2005** verliet hij samen met jullie zoontje Armenië.

U ging niet mee wegens medische redenen. Ondertussen kwamen er wel meer convocaties op naam van uw man.

Hij verbleef in Reazan waar hij dacht dat de autoriteiten hem niet zouden zoeken. U onderhield telefonisch contact met uw man.

Eind augustus 2005 kreeg u ook een convocatie, i.v.m. de verblijfplaats van uw man. U ging hier niet op in.

U belde uw man en hij zei dat de politie hem ook in Reazan zocht en dat hij het huis en de auto ging verkopen via zijn vriend. Haruthik regelde zijn vlucht en op **8 september 2005** kwam u te weten dat uw man en zoon in België waren.

U had intussen nog een convocatie ontvingen waar u niet op inging.

Uw schoonbroer regelde uw vlucht naar België en op **11 november 2005** verliet u Armenië en via Moskou kwam u naar België waar u aankwam op **15 november 2005**.

U diende samen met uw echtgenoot op **16 november 2005** een asielaanvraag in bij de Belgische instanties."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde een staatsburger te zijn van Armenië (DVZ, nr.6; CGVS 20/03/2006, p.2; CGVS 20/02/2007, p.2). Aldus moet uw vrees beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan u een staatsburger bent, met name Armenië.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u bij een terugkeer naar Armenië vreest dat men uw echtgenoot Galestyan Edik (O.V. 5.839.595), een staatsburger van de Russische Federatie en van Armeense origine, zou terugsturen naar Vladikavkaz (Russische Federatie) (CGVS 20/02/2007, p.12; CGVS 20/03/2006, p.10).

Uit uw verklaringen blijkt tevens dat de problemen die uw gezin in Armenië kende verbonden zijn met de gijzelingsactie in de school nr. 1 te Beslan (Russische Federatie) en de problemen die uw gezin naar aanleiding daarvan kende in de Russische Federatie (DVZ, nr.41; CGVS 20/03/2006, p.2-10; CGVS 20/02/2007, p.4-12).

*U baseert uw asielaanvraag op **dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot.***

In het kader van zijn asielaanvraag heb ik besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof meer kon worden gehecht aan zijn vluchtrelaas. De elementen waarop deze beslissing is gebaseerd zijn uitgebreid en gedetailleerd terug te vinden in de beslissing van uw echtgenoot.

Aangezien geen geloof kon worden gehecht aan het asielaanvraag van uw echtgenoot met betrekking tot de problemen in de Russische Federatie (en de daaruitvolgende problemen in Armenië) kan bijgevolg ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij een terugkeer zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u en uw echtgenoot aangebrachte documenten in het kader van jullie asielaanvraag werden uitgebreid besproken in de beslissing van uw echtgenoot.”

4. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 25 juli 2008 een schending aan van de formele motiveringsverplichting, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980, aangezien de motieven op basis waarvan haar echtgenoot werd geweigerd, niet in de bestreden beslissing werden opgenomen.

Zij voert verder een schending aan van de materiële motiveringsverplichting, en tracht hiertoe de motieven op basis waarvan haar echtgenoot de erkenning als vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, te weerleggen.

Zij meent hierin te slagen en aldus erkend te moeten worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te moeten worden in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

5. De Raad stelt vast uit het administratief dossier en het verzoekschrift dat verzoekster zich baseert op dezelfde asielmotieven als haar echtgenoot. Zij verklaart bovendien uitdrukkelijk ter terechtzitting geen eigen asielmotieven te hanteren.

Gezien deze samenhang, is de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd door de verwijzing naar de weigeringsbeslissing van haar echtgenoot (RVS 4 april 2007, nr. 169.764).

Bij arrest nr. 20.824 van 18 december 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd aan verzoeksters echtgenoot, Edik GALESTYAN, de erkenning als vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd, omdat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas.

Bijgevolg kan verzoekster evenmin steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken een gegronde vrees voor vervolging te hebben in de zin van artikel 48/3 en een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verzoekster brengt geen andere elementen aan waaruit blijkt dat zij bij terugkeer een reëel risico zal lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad over informatie in deze zin.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.